

פקודת הספירטים הממותלים (תקון), מס' 29 ל'ש' 1940.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הספירטים הממותלים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הספירטים הממותלים (תקון), 1940, וקוראין השם הקצר. אותה כאחת עם פקודת הספירטים הממותלים, הקרויה להלן הפקודה העיקרית. פרק צב.

2. התנאי לסעיף 15 מהפקודה העיקרית, כפי שהוחק בפקודת הספירטים הממותלים (תקון), 1939, יתוקן ע"י הוספת המלה „או" בסוף פסקא (ב) הימנו מהפקודה העיקרית. מס' 16 ל'ש' 1939. והוספת הפסקא דלקמן:—

„(ג) לותר על מס האקסייז, כלו או מקצתו, ששולם או שיש לשלם על ספירטים ממותלים שנשלחו לחילות הוד מלכותו, או שנשלחו למוסדות חיל הים, חיל היבשה או חיל האויר לשמושם של חילות הוד מלכותו, או לאותם המוסדות האחרים הקשורים בחילות הוד מלכותו, כפי שיאשרו ע"י הנציב העליון במועצה.”

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

22 ביולי, 1940.

פקודת בתי הדואר (תקון), מס' 30 ל'ש' 1940.

פקודה המתקנת את פקודת הדואר.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי הדואר (תקון), 1940, וקוראין אותה כאחת עם פקודת בתי הדואר הקרויה לקמן הפקודה העיקרית. השם הקצר. פרק טטו.

2. סעיף 31 של הפקודה העיקרית יתוקן — תקון סעיף 31 של הפקודה העיקרית.

(א) ע"י מחיקת פסקא (ב) מסעיף־קטן (2) והכנסת הפסקא דלקמן במקומה:—

„(ב) מכתבים הדנים בענינים הפרטיים של שולחיהם או מקבליהם שנשלחו על ידי שליח במתכוין, בתנאי שלא השליח ולא המעביד שלו אינם מקבלים כל שכר המבוסס, אם במישרין ואם בעקיפין, על מספר המכתבים המובלים;”

(ב) ע"י מחיקת המלים „לקנס בסכום חמשה פונטים על כל מכתב”, המופיעות בסופו של סעיף־קטן (4) הימנו והכנסת המלים דלקמן במקומן:—

„קנס של חמשים פונט בעד כל מכתב, ונוסף על כך רשאי בית המשפט לצוות כי כל מכתב כזה או מכתבים כאלה יוחרמו. כל מכתב או מכתבים שהוחרמו בהתאם לצו כזה יימסרו למנהל הכללי של בתי הדואר והוא רשאי לקרוע אותם או לטפל בהם בצורה אחרת ככל אשר ימצא לנכון לעשות לפי הכרעת דעתו המוחלטת.”

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

22 ביולי, 1940.